

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Ježíšovi nepřátelé zvítězili. Ježíš byl mrtev, jeho učedníci rozptýleni. Všem bylo konec. Zlí lidé nechtěli poslouchat Ježíšovo učení a teď, když byl mrtev, se radovali. Ježíš však řekl: „Třetí den vstanu z mrtvých.“ Zabili ho. Ježíš však není jen člověk. Je také Bůh a Bůh nikdy neumírá. A tak Ježíš vstal třetího dne z hrobu, živý jako předtím. Jeho učedníci ho spatřili, mluvili s ním a viděli, že to není jen pouhý duch, ale opravdu živý Ježíš. Potom po čtyřiceti dnech vstoupil do nebe. Tam sedí po Boží pravici. Andělé se mu tam klanějí po celou věčnost.

Farizeové a židovští vůdcové Ježíšův hrob zapečetili. Před hrobem stáli na stráž vojáci. Nikdo tedy nemohl Ježíšovo tělo odnést. Třetí den však brzy ráno ucítili vojáci silné zemětřesení. Co se stalo? Viděli jen prudké světlo, které je oslepovalo. V tu chvíli Ježíš vyšel jako vítěz z hrobu. Vstal z mrtvých, jak sám předpověděl.

Zatím sestoupil s nebe anděl v bílém rouchu. Odvalil od hrobky kámen a posadil a něj. Vojáci se zděsili a utekli. Za chvíli potom přišly k hrobu zbožné ženy, které chtěly ještě jednou důkladně pomazat Ježíšovo tělo vonnou mastí. Jak uviděly anděla, padl na ně strach. On jim však řekl: „Nebojte se! Ježíš vstal z mrtvých. Není tady.“ Za chvíli doběhli k hrobu také Petr a Jan. Vešli dovnitř a viděli, že hrob opravdu prázdný.

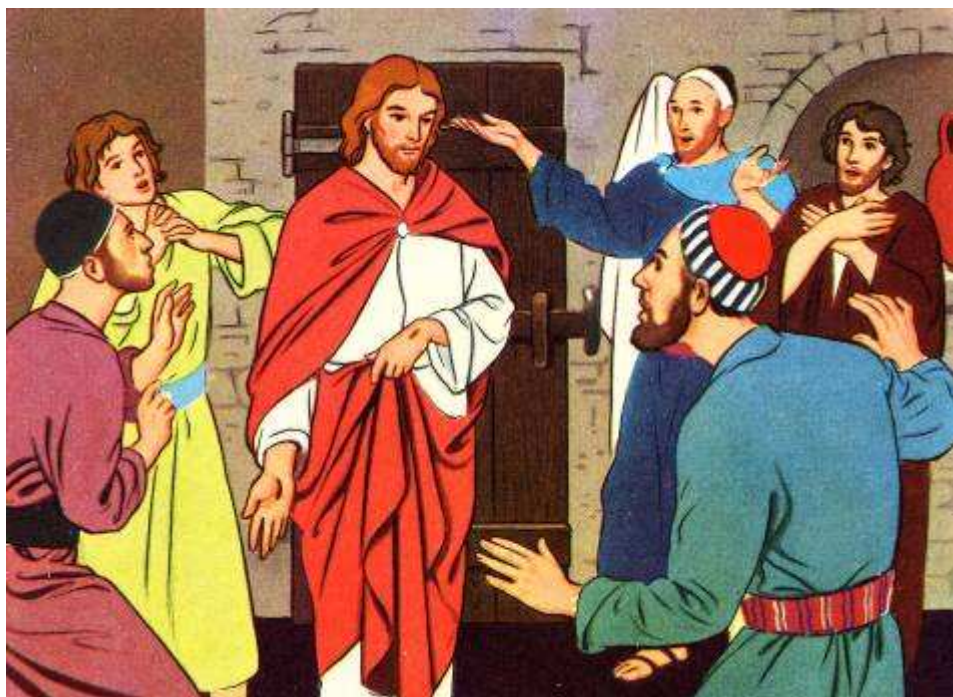
Týž den odpoledne šli dva Ježíšovi učedníci z Jeruzaléma do blízké vesničky Emauzy. Po cestě mluvili o Ježíšově smrti a byli smutní. Tu se k nim přidal sám Ježíš. Oni ho však nepoznali, protože mysleli, že Ježíš je ještě v hrobě. Po celou cestu jim vysvětloval, proč Spasitel musel umřít za hříchy světa. Když došli k domu, kam ti dva měli namířeno, Ježíš se s nimi loučil. Oni ho však nepustili a řekli: „Zůstaň u nás, vždyť už je večer!“ Ježíš tedy s nimi vstoupil do domu.

Posadili se k večeři. Ježíš vzal chléb, požehnal ho, rozlomil a dal jim ho tak, jak to udělal při poslední večeři. V tu chvíli ho poznali, on však od nich zmizel. Vrátili se tedy rychle do Jeruzaléma a tam vyprávěli apoštolům, že viděli Ježíše živého a že ho poznali, jak lámal chléb.

Apoštolové byli všichni pohromadě v oné jídelně, kde s Ježíšem jedli poslední večeři. Tam se Ježíš ukázal i jim. Nebyl však s nimi jeden apoštol, Tomáš. Když se vrátil a oni mu řekli, že viděli Ježíše živého, odpověděl: „Všichni jste se zbláznili! Sám jsem viděl Ježíše mrtvého s probodnutým srdcem. Jak by tedy mohl být živ?“ A nechtěl uvěřit.

Po osmi dnech přišel Ježíš zase do večeřadla mezi apoštoly. Tentokrát tam byl také Tomáš a Ježíš ho zavolał: „Pojď sem, Tomáši, vlož svůj prst do jizev v mých rukou a do rány v mém boku. A nebuď nevěřící, ale věřící!“

Tomáš padl před Ježíšem na kolena a řekl: „Ty jsi můj Pán a můj Bůh!“ Ježíš mu řekl: „Tomáši, tys viděl rány, na které jsem zemřel. Vidíš, a přece jsem živ. Požehnaní jsou ti, kteří neuvidí nic, a přece uvěří, že jsem vstal z mrtvých.“ To mluvil Ježíš o nás. Neměli jsme to štěstí, abychom jako Tomáš Ježíše viděli, přece však věříme, že Ježíš žije.

Potom apoštolové odešli z Jeruzaléma a vrátili se do Galileje ke svému jezeru. Jednou vyjeli na rybolov, ale nic nechytily. Už se vraceli ke břehu, když na ně někdo zavolal: „Vrhněte síť ještě jednou do vody!“ Oni poslechli a hned byla síť plná ryb, až se skoro trhala.

Petr a Jan skočili první na břeh a uviděli Ježíše, jak sedí u ohníčku a peče rybu. Pak přinesli i ty ryby, co ulovili: bylo jich 153. A všichni poznali, že to byl Ježíš.

Ježíš se potom, co vstal z mrtvých, ukázal apoštolům ještě několikrát. Po čtyřicet dní se jim zjevoval a učil je ještě mnoha věcem. Po čtyřiceti dnech je pak zavedl na Olivovou horu blízko Jeruzaléma. Tam nad nimi rozpráhl ruce a požehnal jim. Přitom se zvedl od země a stoupl k nebi, až zmizel za mraky.

Apoštolové se za ním dívali a velmi se divili. Pak se jim ukázali dva andělé v bílých šatech a řekli: „Ježíš vstoupil do nebe. Jednoho dne se však odtamtud vrátí a bude soudit dobré i zlé.“ Apoštolové se ještě krátce pomodlili k Pánu Ježíši a vrátili se domů.

Teď je Ježíš v nebi u svého věčného Otce. Ježíš je Bůh: proto žije a kraluje s Otcem a Duchem svatým. Ježíš však není jenom v nebi. Jako Bůh je všude. Jako člověk je v nebi a v Nejsvětější svátosti.

Na konci světa se Ježíš z nebe vrátí. Pak bude soudit všechny lidi: zlé odsoudí do věčného ohně do pekla a dobré vezme k sobě do věčné radosti a slávy do nebe. Ten den se bude jmenovat poslední soud a bude to konec světa.